

¹Weh den Stolzen zu Zion und denen, die sich auf den Berg Samarias verlassen, den Vornehmsten des Erstlings unter den Völkern, und zu denen das Haus Israel kommt!²Gehet hin gen Kalne und schauet, und von da gen Hamath, die große Stadt, und zieht hinab gen Gath der Philister, welche bessere Königreiche gewesen sind denn diese und ihre Grenze weiter denn eure Grenze.³Die ihr euch weit vom bösen Tag achtet und trachtet immer nach Frevelregiment,⁴und schläft auf elfenbeinernen Lagern und prangt auf euren Ruhebetten; ihr eßt die Lämmer aus der Herde und die gemästeten Kälber,⁵und spielt auf dem Psalter und erdichtet euch Lieder wie David,⁶und trinkt Wein aus den Schalen und salbt euch mit Balsam und bekümmert euch nicht um den Schaden Josephs.⁷Darum sollen sie nun vornan gehen unter denen, die gefangen weggeführt werden, und soll das Schlemmen der Pranger aufhören.⁸Denn der HERR HERR hat geschworen bei seiner Seele, spricht der HERR, der Gott Zebaoth: Mich verdrießt die Hoffart Jakobs, und ich bin ihren Palästen gram; und ich will auch die Stadt übergeben mit allem, was darin ist.⁹Und wenngleich zehn Männer in einem Hause übrigbleiben, sollen sie doch sterben,¹⁰daß einen jeglichen sein Vetter und der ihn verbrennen will, nehmen und die Gebeine aus dem Hause tragen muß und sagen zu dem, der in den Gemächern des Hauses ist: Sind ihrer auch noch mehr da? und der wird antworten: Sie sind alle dahin! Und er wird sagen: Sei still! denn man darf des Namens des HERRN nicht

¹وَيْلٌ لِلْمُسْتَرْجِعِينَ فِي صِهْيُونَ وَالْمُطْمَئِنِّينَ فِي جَبَلِ السَّامِيرَةِ، تَقْبَاءِ أَوَّلِ الْأَمَمِ. يَأْتِي إِلَيْهِمْ يَبْتُ إِسْرَائِيلَ.²اعْبُرُوا إِلَى كَلْتَهْ وَأَنْظُرُوا، وَادْهَبُوا مِنْ هُنَاكَ إِلَى حَمَاةِ الْعَظِيمَةِ، ثُمَّ انْزِلُوا إِلَى جَبْتِ الْفِلِسْطِينِيِّينَ. أَهْيَ أَفْضَلُ مِنْ هَذِهِ الْمَمَالِكِ، أَمْ تُحْمَهُمْ أَوْسَعُ مِنْ تُحْمِكُمْ.³أَنْتُمْ الَّذِينَ تُبْعِدُونَ يَوْمَ الْبَلِيَّةِ وَتُقَرَّبُونَ مَقْعَدَ الظُّلَمِ، الْمُضْطَجِعُونَ عَلَى أَسِرَّةٍ مِنَ الْعَبَاجِ، وَالْمُتَمَدِّدُونَ عَلَى فُرْشِهِمْ، وَالْأَكِلُونَ خِرَافًا مِنَ الْغَنَمِ وَغُجُولًا مِنْ وَسْطِ الصَّبَرَةِ،⁵الِهَازِرُونَ مَعَ صَوْتِ الرِّثَابِ، الْمُخْتَرِعُونَ لِأَنْفُسِهِمْ آيَاتِ الْغِنَاءِ كَدَاوُدَ،⁶السَّارِبُونَ مِنْ كُوُوسِ الْحَمْرِ، وَالَّذِينَ يَدَّهِنُونَ بِأَفْضَلِ الْأَدْهَانِ وَلَا يَغْتَمُونَ عَلَى أَنْسِحَاقِ يَوْسُفَ. لِذَلِكَ الْآنَ يُسَبَّوْنَ فِي أَوَّلِ الْمَسِينِيِّينَ، وَيَرْوُلُ صِبَاخُ الْمُتَمَدِّدِينَ.⁸قَدْ أَقْسَمَ السَّيِّدُ الرَّبُّ بِنَفْسِهِ، يَقُولُ الرَّبُّ إِلَهُ الْجُنُودِ إِنِّي أَكْرَهُ عَظَمَةَ يَغْقُوبَ وَأَبْغَضُ فُضُوزَهُ، فَاسْلُمِ الْمَدِينَةَ وَمِلَاهَا.⁹فَيَكُونُ إِذَا بَقِيَ عَشْرَةُ رِجَالٍ فِي بَيْتٍ وَاحِدٍ أَنَّهُمْ يَمُوتُونَ.¹⁰وَإِذَا حَمَلَ أَحَدًا عَمَّهُ وَمُخْرَفُهُ لِيُخْرِجَ الْعِظَامَ مِنَ الْبَيْتِ، وَقَالَ لِمَنْ هُوَ فِي حَوَائِبِ الْبَيْتِ أَعِنْدَكَ بَعْدُ يَقُولُ لَيْسَ بَعْدُ. فَيَقُولُ اسْكُنْ، فَإِنَّهُ لَا يَذْكُرُ اسْمَ الرَّبِّ.¹¹لَئِنْ هُوَذَا الرَّبُّ يَأْمُرُ فَيَضْرِبُ الْبَيْتَ الْكَبِيرَ رَدْمًا وَالْبَيْتَ الصَّغِيرَ سُفُوفًا.¹²هَلْ تَرْكُضُ الْحَيْلُ عَلَى الصَّخْرِ، أَوْ يُحَزَّرُ عَلَيْهِ بِالنَّقْرِ، حَتَّى حَوَّلْتُمْ الْحَقَّ سُمًّا وَتَمَرَ الْبَرِّ أَفْسَيْنَا¹³أَنْتُمْ الْفَرَحُونَ بِالْبُطْلِ، الْقَائِلُونَ أَلَيْسَ بِقُوَّتِنَا اتَّخَذْنَا لِأَنْفُسِنَا قُرُونًا¹⁴لَأَنِّي هَنَذَا أَقِيمُ عَلَيْكُمْ أُمَّةً يَا بَيْتَ إِسْرَائِيلَ، يَقُولُ الرَّبُّ إِلَهُ الْجُنُودِ، فَيُضَافِقُونَكُمْ مِنْ مَدْحَلِ حَمَاةٍ إِلَى وَادِي الْعَرَبَةِ.

gedenken.¹¹ Denn siehe, der HERR hat geboten, daß man die großen Häuser schlagen soll, daß sie Risse gewinnen, und die kleinen Häuser, daß sie Lücken gewinnen.¹² Wer kann mit Rossen rennen oder mit Ochsen pflügen auf Felsen? Denn ihr wandelt das Recht in Galle und die Frucht der Gerechtigkeit in Wermut¹³ und tröstet euch des, das so gar nichts ist, und spricht: Sind wir denn nicht stark genug mit unsern Hörnern?¹⁴ Darum siehe, ich will über euch vom Hause Israel ein Volk erwecken, spricht der HERR, der Gott Zebaoth, das soll euch ängsten von dem Ort an, da man gen Hamath geht, bis an den Bach in der Wüste.